

РЕШЕНИЕ

№ 4258

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **13679** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Агенцията за социално подпомагане /АСП/ срещу Решение № ППН-01-949/2018г. от 07.11.2019г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта му, с която на основание чл.57, § 1, б.“е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно чл.10, ал.1 във вр. с чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена жалба вх.№ ППН-01-949/23.11.2018г., подадена от А. Б. Л. за основателна в частта, подадена срещу агенцията и на основание чл.58, § 2, б.“г“ от регламента на агенцията е разпоредено да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на същия.

Жалбоподателят моли за отмяната на решението в оспорената му част като незаконосъобразно – издадено при неправилно приложение на материалния закон и съществено процесуално нарушение.

От фактическа страна излага, че по повод съществуването на проблемни взаимоотношения в семейството на бащата Й. М. последният е потърсил специализирана подкрепа в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/-К. село като е депозирал заявление с вх.№ ДДМ/Д-СКС/14 от 09.01.2018г. за предоставяне на социална услуга /съгласно чл.20, ал.1 ППЗЗД/. В 10-дневния срок по чл.16, ал.1 ППЗЗД бил изготвен социален доклад с № ДП/Д-С-КС/14-001 от 18.01.2018г., който е единствено за служебно ползване и не е разпространяван пред трети лица, въз основа на който е издадено направление №

НП/Д-С-КС-011/18.01.2018г. от ДСП - К. село със срок от три месеца от 30.01.2018г. 29.04.2018г. След изтичане на срока на кратковременната социална услуга, Фондация „Надежда“, Център за обществена подкрепа „Бъдеще“ изготвила заключителен доклад за резултатите от предоставяне на социалната услуга с изх.№ 150/02.05.2018г., съгласно чл.22, ал.1 ППЗЗД. Именно този доклад, който не е изготвен от ДСП-К. село съдържа лични данни на А. Л. и бил конкретният повод за подаване на жалбата й до КЗЛД. Този казус бил ценен от административния орган съобразно материалното право, действащо към датата на издаване на решението, а не към момента на евентуално осъществено нарушение. Предвид това и не било съобразено, че ДСП-К. село е предоставило на ЦОП „Бъдеще“ личните данни на Л. в изпълнение на свое нормативно установено задължение, както и че не е необходимо искането за прилагане на мерки за закрила в семейна среда да бъде подадено от името и на двамата родители, тъй като всеки от тях притежава родителски права в пълен обем и може да ги упражнява самостоятелно, тъй като нито един от двамата родители не е лишен от упражняване на родителски права. Несъставомерен според оспорващия е изводът на КЗЛД, че искането за предприемане на мярка за закрила се реализира единствено при кумулативно искане на двамата родители. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юр.К., която излага допълнителни съображения в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмени бележки оспорва основателността на жалбата като намира, че материалният закон е приложен правилно и е съобразена приложимата правна уредба към датата на обработване на личните данни на Л.. Неоснователно намира възражението, че личните данни на Л. не са предоставени от ДСП-К. село, тъй като в подаденото от бащата на детето заявление били посочени само неговите лични данни, както и тези на детето.

Заинтересованата страна А. Б. Л., редовно и своевременно призована за насроченото открито съдебно заседание по делото, не се явява и не се представлява. В писмен отговор по жалбата намира същата за неоснователна. АСП използвали нейни лични данни за изготвянето на социалния доклад без тя да бъде уведомена за това, без да била търсена и без същият да бил съдебно изискуем. Не й било известно откъде ОЗД К. село разполагат с нейните лични данни и защо ги обработват. Така излизало, че всеки социален работник в България има право без знанието на родителя и детето да ползва техните лични данни без предупреждение, съгласие и законово установена нужда и да „фабрикува“ официални документи. Тя също била ползвател на същата услуга, каквато ползва и бащата – оценка на родителски капацитет, отново към НПО, но в направлението и придружаващите го документи, издадени от ОЗД Л. не присъствали личните данни на бащата.

Заинтересованата страна Фондация „Надежда“ – Център за обществена подкрепа „Бъдеще“, в писмен отговор по жалбата намира същата за основателна. Правилни намира доводите на оспорващия за прилагане към нарушението на текстовете, които към датата на извършването му не са били част от действащото право. Изводите на КЗЛД, направени в оспореното решение намира за противоречащи на закона. В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа чрез адв.Н..

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на

оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по жалба на А. Л., заведена с вх.№ ППН-01-949/23.11.2018г., с която тя сезира КЗЛД за неправомерно използване от Фондация „Надежда“-ЦОП „Бъдеще“ на нейните и на детето ѝ лични данни. В изготвения от фондацията заключителен доклад за резултатите от предоставяне на социална услуга били изписани пълните ѝ лични данни, както и тези на детето. Те обаче никога не били предоставяни от нея. В случай, че личните ѝ данни и тези на детето били предоставени от бащата - ползвател на услугата, категорично заявява, че той ги предоставя навсякъде, за да се снабди с всевъзможни доказателства за делата, които двамата водят помежду си, свързани с детето. Към жалбата е приложен заключителен доклад за резултатите от предоставяне на социалната услуга, изготвен от ЦОП Бъдеще.

Във връзка с жалбата на А. Л. от директора на центъра с писмо изх.№ 405/11.12.2018г. е изразено становище, че личните данни на последната се обработват на основание чл.6, т.1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, във вр. с чл.5 НКССУД, поради което съгласие от майката за обработването им не е необходимо. Обхватът на обработваните данни се определя нормативно и искането на майката за извършването на легитимацията по друг начин не би могло да бъде изпълнено.

С писмо от 04.12.2018г. на КЗЛД препис от жалбата на Л. е изпратен на ЦОП Бъдеще като е предоставен 7-дневен срок за изразяване на писмено становище и ангажиране на доказателства.

С Решение по т.5 от Протокол № 30 от заседанието на КЗЛД, проведено на 17.07.2019г. е прието, че подадената от А. Л. жалба е допустима, конституирани са страните в производството – жалбоподател А. Л., и ответна страна Фондация „Надежда“, Център за обществена подкрепа „Бъдеще“. Разглеждането на жалбата по същество е насрочено за 18.09.2019г. от 13.00 часа.

С писма от 25.07.2019г. Л. и ЦОП Бъдеще са уведомени за датата, часа и мястото на насроченото открито заседание.

Съгласно решението по т.1 от Протокол № 37/18.09.2019г. комисията, след като е установила, че личните данни на Л. са предоставени на ЦОП Бъдеще от АСП, е конституирала последната като ответна страна. Следващото заседание е насрочено за 09.10.2019г.

С писма от 20.09.2019г. и 04.10.2019г. на КЗЛД, на основание чл.26 АПК е уведомена АСП за подадената от Л. жалба като е предоставен 7-дневен срок за становище и представяне на информация и доказателства относно факта на какво правно основание се обработват личните данни.

Съгласно решението по т.6 от дневния ред, обективизирано в Протокол № 40–09.10.2019г., КЗЛД в състав Ц. Ц., Ц. С. и В. Ц., е приела преписката за изяснена от фактическа страна. След проведените обсъждания по същество, комисията е приела решение, че жалбата на Л. е неоснователна по отношение на ЦОП Бъдеще, но е основателна по отношение на Агенцията за социално подпомагане.

Последвало е издаването на оспореното Решение № ППН-01-949/2018г. от 07.11.2019г., като за съобщаването му на АСП по делото не са представени доказателства. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена

чрез пощенски куриер на 20.11.2019г. /куриерска разписка на л.8 по делото/.

Като доказателства по делото са приобщени изготвеният социален доклад от ДСП – К. село, ведно с придружаващите го документи, както и изготвеният от ЦОП „Бъдеще“ доклад за резултатите от предоставената социална услуга.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.38, ал.7 ЗЗЛД.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на комисията произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 ЗЗЛД мнозинство като протоколът от проведеното открито заседание е подписан от всички членове на комисията, присъствали на него /в случая комисията е заседавала в състав от трима членове – Ц. Ц., Ц. С. и В. Ц./ като за приемането на това решение те са гласували единодушно съответно са положили подписите си под оспорваното решение.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл.59, ал.2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Изложени са фактическите и правните основания за приемане на решението, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност от съда. Съответно излагането на фактически основания в акта е гаранция за правото на защита на оспорващия като му дава възможност да разбере въз основа на кои факти административният орган е достигнал до крайното си решение по приложението на материалния закон.

По отношение приложението на процесуалните правила и материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/, разпоредбите му се прилагат от 25.05.2018г. Съгласно чл.288, § 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз /ДФЕС/, регламентът е акт с общо приложение, той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки като не е необходимо транспонирането му във вътрешното право, тъй като регламентът става действащо право в държавата членка като част от автономното право на ЕС. С оглед това, независимо дали в съответната държава членка са предприети мерки в националното законодателство за прилагане разпоредбите на регламента, той поражда правно действие и следва да бъде съобразен от националните съдилища при постановяване на актовете им. Тъй като е приложимо право неговите разпоредби съответно са задължителни и се прилагат от административните органи.

Съобразявайки горното, административният орган при постановяване на решението си е приел по отношение на АСП, че личните данни на А. Л. са обработени в нарушение на принципа, разписан в чл.5, § 1, б. „а“ от Регламента, а именно личните данни да се обработват законосъобразно, без наличие на което и да е от условията за законосъобразно обработване на лични данни, посочени в разпоредбата на чл.6, §1, букви от „а“ до „е“.

Както се установи по делото, КЗЛД е сезирана с жалба от А. Л. срещу Фондация „Надежда“ – ЦОП „Бъдеще“ във връзка със съдържащите се в изготвения от последния заключителен доклад за резултатите от предоставяне на социална услуга с изх.№ 150/02.05.2018г. С оглед представеното от центъра становище по случая и фактическите установявания на административния орган по образуваната преписка, е установено, че личните данни на Л. са предоставени на ЦОП „Бъдеще“ чрез предоставянето на изготвения социален доклад - № ДП/Д-С-КС/14-001 от 18.01.2018г. Именно в този доклад фигурират личните данни на Л. и съответно като датата на нарушението, възприето от КЗЛД, следва да се приеме датата на съставянето му – 18.01.2018г., към която дата обаче Общият регламент относно защитата на данните не е влязъл в сила. Следователно, за да се извърши преценка дали установените факти по преписката осъществяват твърдяното от Л. нарушение, комисията е трябвало да изследва приложимите към този момент материалноправни норми - ЗЗЛД в редакцията му към ДВ, бр.103 от 28 декември 2017г. Едва в случай на положителен отговор на този въпрос следва да бъде извършена проверка за съставомерност на деянието съобразно разпоредбите на регламента.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗЗЛД в посочената редакция, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Според ал.2 на с.р. личните данни трябва да: 1. се обработват законосъобразно и добросъвестно; 2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон; 3. бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; 4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират; 5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват; 6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Съгласно чл.4, ал.1 ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4.

обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Администратор на лични данни, според легалната дефиниция на чл.3, ал.1 ЗЗЛД е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Според ал.2 на с.р. администратор е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени.

Съгласно чл.20, ал.1 от Закона за закрила на детето /ЗЗДт/ специализиран орган за провеждане на политиката за закрила на детето в общината е дирекция "Социално подпомагане", в която се създава отдел за закрила на детето. Предвид функциите на този специализиран орган, разписани в чл.21, ал.1 ЗЗДт, Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село се явява администратор на лични данни по дефиницията на посочената по-горе разпоредба от ЗЗЛД. След като нарушението е извършено при изготвянето на социалния доклад от 18.01.2018г. от ДСП – К. село, то неясна остава причината за конституирането по преписката като ответна страна на Агенцията за социално подпомагане.

В контекста на изложеното съдът приема, че ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като не е конституирал надлежната страна по жалбата на А. Л., съдържаща твърдение за незаконосъобразно обработване на личните й данни.

Установи се по делото, че производството пред ДСП - К. село е образувано по искане на Й. Д. М. – молба за предоставяне на социални услуги от 08.01.2018г. /л.51 по делото/, в която сочи, че като баща на малолетното дете Б. Й. М., от м.юли 2017г. не може да го вижда, тъй като майката постоянно отказва контакти баща – син, макар и регламентирани от съда. Моли да му бъде предоставена социална услуга за консултиране и психологическа подкрепа. Не е спорно по делото, че Й. Д. М. е баща на малолетното дете Б. Й. М., както и че отношенията между родителите са влошени.

Във връзка с подадената молба от бащата, е изготвен социален доклад от 18.01.2018г., въз основа резултатите от който на Й. М. е издадено направление за ползване на социални услуги от 18.01.2018г. /л.55/ от Фондация „Надежда“ за психологическа подкрепа и консултиране на родител. Съгласно чл.23, т.1 ЗЗДт една от мерките за закрила на детето в семейна среда е осигуряване на педагогическа, психологическа и правна помощ на родителите или лицата, на които са възложени родителски функции, по проблеми, свързани с отглеждането, възпитанието и обучението на децата. Според чл.24, ал.1 ЗЗДт мерките за закрила по чл.23 /сред които и

приложената/ се предприемат от дирекция "Социално подпомагане" по искане на родителите, настойниците, попечителите, лицата, които полагат грижи за детето, или на самото дете, както и по преценка на Дирекция "Социално подпомагане" и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от дирекция "Социално подпомагане". С оглед посоченото и естеството на предоставената услуга на бащата, съдът не възприема тезата на административния орган, че молбата за предоставяне на помощ по чл.23, т.1 ЗЗДт е следвало да бъде подадена от двамата родители. Подобно разбиране противоречи на разпоредбите и логиката на закона и е несъвместимо с целите, които той преследва.

На следващо място административният орган е изследвал приложимостта на разпоредбите на Закона за социалното подпомагане и правилника за прилагането му, вкл. публикуваното на сайта на АСП методическо указание за уеднаквяване на практиката при прилагане на Закона за социално подпомагане и правилника за прилагането му като съобразно съдържанието на това указание е достигнал до извод, че за издаване на направление за прилагане на мярката по чл.23, т.1 ЗЗДт е необходимо и изискуемо предоставянето на личните данни само на лицето, за което то се отнася.

Разпоредбите на относимия Правилник за прилагане на Закона за закрила на детето обаче предвиждат, че мерките, предвидени в чл.23 ЗЗДт, се прилагат съгласно изготвения план за действие – чл.18, ал.2 ППЗЗД, а планът за действие се изготвя въз основа на проучване като се събира необходимата информация от семейството, детето, училището, детската ясла и градина, специализираната институция, роднини, близки, съседни, друга дирекция "Социално подпомагане", личен лекар и от други източници при необходимост – чл.14, чл.16а ППЗЗД.

Следователно в случая ДСП – К. село е действала като администратор на лични данни по см. на чл.3, ал.2 ЗЗЛД в посочената приложима редакция, и е обработила личните данни на А. Л. законосъобразно в хипотезата на чл.4, ал.1, т.1 и т.6 ЗЗЛД. Личните данни са обработени законосъобразно и добросъвестно – чл.2, ал.2, т.1 ЗЗЛД, като предприетата мярка по чл.23, т.1 ЗЗДт е в интерес на детето - § 1, т.5, б. "б" ДР ЗЗДт, личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели – чл.2, ал.2, т.2 ЗЗЛД и не надхвърлят целите, за които са обработени – чл.2, ал.2, т.3 ЗЗЛД.

Като е достигнал до извод, различен от този административният орган е приложил неправилно материалния закон. Това, наред с установеното по отношение конституирането на страните по преписката, обуславя извод за незаконосъобразност на постановеното решение в оспорената му част и налага отмяната му.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр.чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, с оглед фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Агенция за социално подпомагане Решение № ППН-01-949/2018г. от 07.11.2019г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта му по т.2, с която на основание чл.57, § 1, б.“е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно чл.10, ал.1 във вр. с чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена жалба вх.№ ППН-01-949/23.11.2018г., подадена от А. Б. Л. за основателна в частта, подадена срещу агенцията и в частта му по т.3, с която на основание чл.58, § 2, б.“г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на агенцията е разпоредено да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на същия.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Агенция за социално подпомагане сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: